

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSKONTRAKTER

Ejeraftale

Aftalen mellem kapitalejerne – exit, forkøbsret, dødvande og hvorfor selskabslovens § 82 gør den nødvendig

Version 1 Opdateret 21. jul. 2026 0 afgørelser

[Læs online](#)

INTRODUKTION

En ejeraftale – tidligere kaldt aktionæroverenskomst eller anpartshaveroverenskomst – er en privat aftale mellem kapitalejerne i et aktie- eller anpartsselskab om, hvordan de vil eje, finansiere, lede og en dag forlade selskabet sammen. Selskabsloven definerer den i [§ 5, nr. 6](#) som en »aftale, der regulerer ejer- og ledelsesforhold i selskabet, og som er indgået mellem kapitalejere«. Der findes ingen formkrav, ingen registrering og ingen offentliggørelse: aftalen er et rent kontraktdokument mellem private parter.

Parterne er ejerne – ikke selskabet. Netop dét er kernen i [selskabsloven § 82](#), der siden 2009 udtrykkeligt fastslår, at ejeraftaler ikke er bindende for kapitalsselskabet og de beslutninger, der træffes af generalforsamlingen. Forarbejderne til bestemmelsen beskriver et klart retshierarki: selskabsloven øverst, derefter selskabets vedtægter, og først derefter ejeraftalen. Bryder en ejer aftalen, udløser det almindelige aftaleretlige misligholdelsesbeføjelser mellem ejerne – men generalforsamlingens beslutning står ved magt, og Erhvervsstyrelsen registrerer den uanfægtet.

Oversigten her er bygget op efter den vej, en ejeraftale typisk skal skrives: først hvornår den er nødvendig og hvad der i stedet skal stå i vedtægterne, dernæst checklisten over det indhold en brugbar aftale skal have – ejerkreds, beslutninger, ledelse, forkøbsret, værdiansættelse, exit, konkurrenceforbud, misligholdelse og de personlige begivenheder (død, skilsmisse) – og til sidst de faldgruber, der i praksis gør aftaler værdiløse, samt hvordan de håndhæves.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Ejeraftalen binder kun ejerne indbyrdes: et brud gør ikke generalforsamlingens beslutning ugyldig, og Erhvervsstyrelsen registrerer beslutningen uanset aftalen, jf. selskabsloven § 82.
- 02** Retshierarkiet er lov → vedtægter → ejeraftale. Aftalen må ikke stride mod loven eller vedtægterne, men ejerne kan indbyrdes aftale, at ejeraftalen har forrang frem for vedtægterne – med aftaleretlige, ikke selskabsretlige, konsekvenser ved brud.
- 03** Skal et vilkår virke over for selskabet og en erhverver, hører det i vedtægterne (som er offentlige); skal det være fortroligt, hører det i ejeraftalen (som kun har obligatorisk virkning).
- 04** Aftalen er kun så stærk som sine egne sanktioner – konventionalbod, køberet og tvangsindløsning inter partes er de reelle håndhævelsesmidler, fordi selskabsretten ikke reparerer bruddet.

- 05** Værdiansættelsen er den hyppigste tvist mellem ejere: mangler en klar og gennemtænkt prisformel, ender prisen hos en skønsmand eller i retten.
-
- 06** »Bad leaver«-vilkår er gyldige udgangspunkter, men [aftaleloven § 36](#) er grænsen for, hvor hårdt en udtrædende ejer kan straffes på prisen.
-
- 07** Alle kapitalejere skal være parter, og enhver ny ejer – også en ejers holdingselskab, ægtefælle eller arving – skal tiltræde aftalen, ellers står den med huller netop dér, hvor konflikten opstår.
-
- 08** En ejeraftale kan skabe kontrol og dermed udløse registrerings- og oplysningspligter uden for aftalen selv: reelle ejere i selskabsregistret og, for børsnoterede selskaber, flagning og tilbudspligt.
-

§ 1 Hvornår er dokumentet påkrævet?

Ingen lovpligt. Ingen bestemmelse i selskabsloven, årsregnskabsloven eller anden dansk lovgivning kræver, at kapitalejere indgår en ejeraftale. Den er hverken et gyldighedskrav for selskabet, en registreringspligtig oplysning eller noget, Erhvervsstyrelsen kontrollerer. Selskabet kan stiftes, drives og opløses uden. Aftalen er derfor et rent frivilligt, men stærkt retssikrende dokument.

Betinget nødvendig – fra og med ejer nummer to. Uden ejeraftale gælder alene loven og vedtægterne. Det betyder i praksis: alle spørgsmål afgøres med simpelt flertal på generalforsamlingen, jf. [§ 105](#), vedtægtsændringer med 2/3, jf. [§ 106](#), kapitalandele er frit omsættelige, medmindre vedtægterne siger andet, jf. [§ 48, stk. 2](#), ingen ejer har ret til at komme ud af selskabet, ingen har pligt til at købe, og en majoritets ejer kan i vidt omfang ansætte sig selv, styre udbyttet og bestemme retningen. Behovet bliver akut i typiske situationer: 50/50-ejerskab (hvor lovens flertalsregler ikke kan bryde et dødvande), indtræden af investorer eller nøglemedarbejdere som medejere, familie- og generationsskifteejerskab, joint ventures, og hvor en ejer også er ansat eller direktør.

Nogle vilkår virker kun, hvis de står i vedtægterne. Skal en omsætningsbegrænsning, forkøbsret, samtykkeklausul eller indløsningsordning have virkning over for selskabet og over for en erhverver i god tro, skal den optages i vedtægterne – ejeraftalen alene rækker ikke, jf. [§ 48, stk. 2](#), sammenholdt med [§ 82](#). Omvendt hører alt det, ejerne ønsker holdt fortroligt (priser, udbyttepolitik, exit-planer, bonusordninger), naturligt hjemme i ejeraftalen, fordi vedtægterne er offentligt tilgængelige.

Når aftalen først findes, kan den udløse selvstændige pligter. En ejeraftale, der giver en person kontrol med selskabet gennem samordnet stemmeafgivning eller vetorettigheder, kan gøre vedkommende til reel ejer med registreringspligt efter [§ 58 a](#). For selskaber med aktier optaget til handel på et reguleret marked kan den udløse flagningspligt og i værste fald pligtmæssigt overtagelsestilbud. Det er pligter, der følger af aftalen – ikke af at man har skrevet den ned.

Hvad man mister uden aftalen. Uden ejeraftale er ejernes værn alene lovens minoritetsbeskyttelse: generalklausulerne, søgsmålsadgangen mod generalforsamlingsbeslutninger og – som yderste, sjældent anvendte middel – sag om tvangsopløsning ved misbrug efter [§ 230](#), der kræver forsætligt misbrug og mindst 1/10 af selskabskapitalen bag søgsmålet. Det er en dyr, langsom og usikker vej sammenlignet med en aftalt exit- og prismekanisme.

§ 2 Det skal dokumentet indeholde

1. Aftalen skal identificere selskabet, samtlige kapitalejere og deres kapitalandele og gøre det klart, at aftalen kun binder ejerne indbyrdes. Den bør pålægge enhver ejer at sikre, at en ny ejer – herunder eget holdingselskab – tiltræder aftalen som betingelse for overdragelse. (*Selskabsloven § 82*)
2. Aftalen skal forholde sig udtrykkeligt til vedtægterne: hvilke vilkår der optages i vedtægterne (omsættelighedsbegrænsninger, forkøbsret, samtykke, indløsning), hvem der har pligt til at stemme for de nødvendige vedtægtsændringer, og hvad der gælder ved uoverensstemmelse mellem de to dokumenter. (*Selskabsloven § 48, stk. 2*)
3. Aftalen skal fastlægge beslutningsstrukturen: hvilke beslutninger der kræver enighed eller kvalificeret flertal (vetoliste), og hvordan ejerne stemmer på generalforsamlingen. Vilkår om udbyttepolitik skal holde sig inden for lovens rammer, da generalforsamlingen ikke kan vedtage højere udbytte end tiltrådt af det centrale ledelsesorgan. (*Selskabsloven § 76, stk. 1*)
4. Aftalen skal regulere ledelsesbesættelsen – hvem der kan indstille bestyrelsesmedlemmer og direktør, og hvordan poster fordeles. Skal en udpegningsret binde selskabet, skal den stå i vedtægterne, og flertallet af bestyrelsen skal fortsat vælges af generalforsamlingen. (*Selskabsloven § 120, stk. 2*)
5. Aftalen skal indeholde omsætningsbegrænsninger og forkøbsret med udløsende begivenheder, meddelelsespligt, acceptfrist og fordelingsnøgle mellem de øvrige ejere. Optages forkøbsretten i vedtægterne, skal vedtægterne indeholde nærmere regler, herunder fristen for udøvelse. (*Selskabsloven § 67, stk. 1*)
6. Aftalen skal fastlægge værdiansættelsen – metode (markedsværdi, multipel, indre værdi), opgørelsestidspunkt, hvem der beregner, og en bindende backstop hvis parterne er uenige. Mangler en beregningsmetode, fastsættes prisen af en skønsmand udmeldt af retten. (*Selskabsloven § 67, stk. 3*)
7. Aftalen bør indeholde medsalgsret (tag along) for minoriteten og medsalgspligt (drag along) for et kvalificeret flertal ved salg af hele selskabet, med angivelse af tærskler, identiske vilkår og fuldmagtsmekanik. Begge dele er ren aftalefrihed uden lovhjemmel og virker kun mellem parterne.
8. Aftalen bør have en exit- og dødvandemekanisme, der kan bruges uden domstolene – fx opsigelses-/udtrædelsesret efter en periode, købstilbudsmodel (shoot-out), mediation eller aftalt salgsproces – så et fastlåst 50/50-selskab ikke ender i lammelse.
9. Aftalen skal afgrænse konkurrence-, kunde- og loyalitetsforpligtelser i ejertiden og efter udtræden, med saglig varighed og geografi. Klausuler mellem ejere kan efter omstændighederne rammes af konkurrencereglerne, hvis de går videre end nødvendigt for samarbejdet. (*Konkurrenceloven § 6, stk. 1*)
10. Aftalen skal definere misligholdelse og dens virkninger – konventionalbod, tab af stemme- og udbyttetret indbyrdes samt køberet til den misligholdende ejers kapitalandele (»bad leaver«) – og prisreduktionen skal kunne bære en rimelighedsprøvelse. (*Aftaleloven § 36*)
11. Aftalen skal håndtere de personlige begivenheder: død, uarbejdsdygtighed, skilsmisse og konkurs hos en ejer, herunder krav om ægtepagt om særeje for kapitalandelene, koordination med testamente og finansiering af udkøb (fx krydslivsforsikring). Et krav om særeje virker først, når ægtepagten faktisk er oprettet og tinglyst. (*Ægtefælleloven § 20*)
- 12.

Aftalen skal afslutningsvis regulere tvistløsning (voldgift eller domstol, mediation som forudgående trin), lovvalg, fortrolighed, varighed og at ændringer kun kan ske skriftligt med samtlige parter tiltrædelse.
(Voldgiftsloven § 7, stk. 1)

LOV

Aftaleloven § 36

Konkurrenceloven § 6, stk. 1

Selskabsloven § 48, stk. 2

Selskabsloven § 67, stk. 1, 3

Selskabsloven § 76, stk. 1

Selskabsloven § 82

Selskabsloven § 120, stk. 2

Voldgiftsloven § 7, stk. 1

Ægtefælleloven § 20

§ 3 Vedtægter eller ejeraftale – hvad virker over for selskabet?

Den vigtigste beslutning, når en ejeraftale skrives, er ikke *hvad* der skal aftales, men *hvor* det skal stå. Vedtægterne er selskabets grundlov: de er offentligt tilgængelige i Erhvervsstyrelsens register, de binder selskabet, dets ledelse og enhver, der erhverver kapitalandele. Ejeraftalen er en privat kontrakt, som efter [selskabsloven § 82](#) hverken binder selskabet eller generalforsamlingens beslutninger. Forarbejderne til bestemmelsen siger det direkte: selskabsloven er øverst i det selskabsretlige retshierarki, derefter kommer vedtægterne, og først efter disse en eventuel ejeraftale – som derfor hverken må stride mod loven eller vedtægterne. Til gengæld kan kapitalejerne indbyrdes aftale, at ejeraftalen skal have forrang frem for vedtægterne; brud håndteres da med almindelige aftaleretlige misligholdelsesbeføjelser, mens generalforsamlingsbeslutningens gyldighed er upåvirket.

Det betyder i praksis en arbejdsdeling. I vedtægterne hører de vilkår, der skal have selskabsretlig virkning: omsættelighedsbegrænsninger og indløsningsbestemmelser, jf. [§ 48, stk. 2](#), forkøbsret, samtykkekrav, indløsningsordninger efter [§ 69](#), kapitalklasser med forskellige rettigheder efter [§ 45](#) – herunder stemmeløse eller stemmesvage klasser – og en eventuel ret for andre end generalforsamlingen til at udpege bestyrelsesmedlemmer, jf. [§ 120, stk. 2](#), idet flertallet af bestyrelsen fortsat skal vælges på generalforsamlingen. I ejeraftalen hører alt det, ejerne ønsker fortroligt eller mere fleksibelt: prisformler, udbyttepolitik, exit-planer, arbejdspligt, bonus, vetolister og misligholdessanktioner.

En ofte overset detalje er, at flytningen af vilkår ind i vedtægterne ikke kan besluttes med sædvanligt vedtægtsflertal. Beslutninger, der begrænser kapitalandelenes omsættelighed eller skærper eksisterende begrænsninger – herunder krav om selskabets samtykke til overdragelse – kræver 9/10 af både de afgivne stemmer og den repræsenterede kapital, jf. [§ 107, stk. 2, nr. 2](#). En ejer, der modsætter sig sådanne ændringer, kan desuden inden fire uger kræve sine kapitalandele indløst efter [§ 110](#). Vil man have omsætningsbegrænsninger, er tidspunktet derfor ved stiftelsen eller ved indtræden af en ny ejer – ikke midt i en konflikt.

Endelig virker vedtægterne dér, hvor ejeraftalen ikke rækker: over for erhververen. Selskabet indfører en ny ejer i ejerbogen, »hvis der ikke efter vedtægterne er noget til hinder for erhvervelsen«, jf. [§ 53, stk. 2](#). Står forkøbsretten kun i ejeraftalen, er overdragelsen selskabsretligt gyldig, og de øvrige ejere har alene et krav mod deres medejer.

LOV

Selskabsloven § 48, stk. 2

Selskabsloven § 53, stk. 2

Selskabsloven § 82

Selskabsloven § 107, stk. 2

Selskabsloven § 110

Selskabsloven § 120, stk. 2

§ 4 Forkøbsret, exit og prisen – dér hvor tvisterne opstår

Forkøbsretten er den klassiske omsætningsbegrænsning: når en ejer vil sælge, skal kapitalandelene først tilbydes de øvrige. Optages retten i vedtægterne, stiller § 67 krav om, at vedtægterne indeholder nærmere regler herom, herunder fristen for udøvelse – og efter forarbejderne er netop fristangivelsen en betingelse for, at bestemmelsen kan registreres. Forkøbsretten kan som udgangspunkt kun udøves for hele posten, medmindre vedtægterne giver ret til at tage en del. Vælger man i stedet en samtykkeklausul, gælder § 68: afgørelsen skal træffes snarest muligt, et afslag skal begrundes, og gives der ikke underretning senest fire uger efter anmodningen, anses samtykke for givet.

Prisen er den hyppigste kilde til konflikt. Ejeraftalen bør derfor indeholde både en metode (markedsværdi, multipel af normaliseret indtjening, indre værdi med korrektioner), et opgørelsestidspunkt og en bindende afgørelsesmekanisme, hvis parterne ikke bliver enige. Gør den ikke det, træder lovens backstop i kraft: mangler vedtægterne bestemmelser om beregningsgrundlaget, fastsættes prisen af en skønsmand udmeldt af retten på selskabets hjemsted, skønsmandens afgørelse kan indbringes for retten inden tre måneder, og omkostningerne bæres som udgangspunkt af den, der ønsker vurderingen. Fører vedtægternes prisregler til en åbenbart urimelig pris, kan de tilsidesættes ved dom – men forarbejderne beskriver tærsklen snævert: åbenbar urimelighed foreligger, når prisen er »helt uventet og for alle parter uforudsigelig«, og kravet er yderligere skærpet mellem erhvervsdrivende parter. Man kan altså ikke regne med, at domstolene redder en dårligt gennemtænkt formel.

Medsalgsret (tag along) og medsalgspligt (drag along) har derimod ingen lovhjemmel – de er ren aftalefrihed og virker kun mellem parterne. Netop derfor skal drag along-klausulen være operationel: tærskel for udløsning, krav om identiske vilkår for alle, procedure og fuldmagt til at gennemføre overdragelsen på den modvilliges vegne. Lovens egne udkøbsregler hjælper kun i den ekstreme ende: en ejer med mere end 9/10 af kapital og stemmer kan tvangsindløse minoriteten efter § 70, og minoriteten kan omvendt forlange sig indløst efter § 73. Mellem 51 % og 90 % findes der ingen lovbestemt exit – kun den, ejerne selv har aftalt.

LOV

Selskabsloven § 67

Selskabsloven § 68

Selskabsloven § 70

Selskabsloven § 73

§ 5 Håndhævelse: bod, køberet og hvad domstolene kan gøre

Fordi ejeraftalen ikke er selskabsretligt bindende, må håndhævelsen ske ad aftaleretlig vej. De virkemidler, der reelt virker, er tre: en konventionalbod, der er stor nok til at afskrække og lille nok til ikke at blive lempet; en køberet til den misligholdende ejers kapitalandele til en reduceret, men forsvarlig pris; og en aftalt pligt til at stemme for de vedtægtsændringer, der skal til for at gennemføre konsekvenserne. Grænsen for, hvor hårdt vilkårene kan skrues, sættes af aftaleloven § 36, hvorefter en aftale kan ændres eller tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt at gøre den gældende – og der lægges vægt på både forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændigheder.

Selskabsretten kan derimod ikke reparere et aftalebrud. En stemme afgivet i strid med ejeraftalen tæller, og beslutningen registreres. En kapitalejer kan alene anfægte en generalforsamlingsbeslutning, hvis den ikke er blevet til på lovlig måde eller strider mod loven eller vedtægterne, jf. § 109 – og sag skal som hovedregel anlægges inden tre måneder. Er beslutningen derimod udtryk for majoritetsmisbrug, kan generalklausulen i § 108 om beslutninger, der åbenbart er egnede til at skaffe visse kapitalejere en utilbørlig fordel, blive aktuel; ledelsens tilsvarende pligt følger af § 127. Yderste udvej er sag om tvangsopløsning efter § 230, som kræver forsætligt misbrug, særlig anledning og mindst 1/10 af selskabskapitalen bag søgsmålet.

Derfor bør ejeraftalen selv an vise, hvordan uenigheder afgøres. En voldgiftsklausul kan lovligt omfatte fremtidige tvister i anledning af et bestemt retsforhold, jf. [voldgiftsloven § 7](#) – det giver fortrolighed og hurtighed, men afskærer appel og koster mere op front. Et forudgående mediationstrin er ofte det billigste værn mod, at en driftskonflikt eskalerer til en ejerkonflikt. Til den bredere praksis om konflikter mellem ejere og om ledelsens ansvar henvises til [praksisoversigten om aktionærkonflikter](#), [oversigten om selskabsorganernes kompetence og generalklausulen](#) og [oversigten om bestyrelsesansvar](#).

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Selskabsloven § 108](#)[Selskabsloven § 109](#)[Selskabsloven § 230](#)[Voldgiftsloven § 7](#)

Død, skilsmisse og generationsskifte – når ejerkredsen skifter uden aftale

De fleste ejerkonflikter, der ikke handler om penge, handler om, hvem der pludselig blev medejer. Dør en ejer, går kapitalandelene i arv efter arveloven og et eventuelt testamente. Ejeraftalen kan ikke sætte arveretten ud af kraft – livsarvinger og ægtefælle har tvangsarv på en fjerdedel af arvelodden, jf. [arveloven § 5](#) – men den kan forpligte boet og arvingerne som aftalepart til at tilbyde kapitalandelene til de øvrige ejere til en aftalt pris. Skal det fungere, kræver det tre ting: at afdødes testamente er skrevet, så det ikke modarbejder ejeraftalen; at der er likviditet til udkøbet (typisk krydslivsforsikring eller en aftalt afdragsordning dokumenteret i et gældsbrev); og at fristerne er realistiske i forhold til et dødsboskifte.

Ved skilsmisse er problemet et andet: kapitalandele, der er delingsformue, indgår i formuedelingen, og ægtefællen kan få krav på halvdelen af værdien. Det kan gøre virksomheden illikvid præcis når den er sårbar. Ejeraftalen kan derfor pålægge hver ejer at oprette ægtepagt om, at kapitalandelene er særeje – men kravet er kun et løfte mellem ejerne. Selve virkningen indtræder først, når ægtefællerne rent faktisk har aftalt særeje ved ægtepagt efter [ægtefælleloven § 12](#), og ægtepagten er underskrevet af begge ægtefæller og tinglyst i personbogen, jf. [§ 20](#). En ejeraftale bør derfor kræve dokumentation for den tinglyste ægtepagt – og knytte en sanktion til manglende opfyldelse.

Ved planlagt generationsskifte eller overdragelse til medarbejdere er ejeraftalen det redskab, der styrer overgangsfasen: fordeling af stemmer og udbytte mellem generationer, tilbagekøbsret hvis den nye ejer forlader virksomheden, vetorettigheder i en overgangsperiode og bindende exit-tidsplan. De skattemæssige rammer for succession og værdiansættelse ligger uden for selve dokumentet, men prisformlen i ejeraftalen bør ikke kollidere med den værdiansættelse, generationsskiftet bygger på. Se nærmere [praksisoversigten om generationsskifte](#).

LOV

[Arveloven § 5](#)[Ægtefælleloven § 12](#)[Ægtefælleloven § 20](#)

§ 7 Når ejeraftalen udløser pligter uden for selskabsretten

En ejeraftale er privat, men den er ikke usynlig for retsordenen. Reglerne om reelle ejere rammer den, der »udøver kontrol ved hjælp af andre midler« – og en aftale om samordnet stemmeafgivning, vetorettigheder eller udpegningsret er netop et sådant middel. Selskabet skal indhente og registrere oplysninger om sine reelle

ejere og deres rettigheder, undersøge forholdene mindst én gang årligt og opbevare dokumentationen i fem år, jf. § 58 a. Manglende registrering efter § 58 a, stk. 3, er strafbelagt med bøde, jf. § 367.

For selskaber med aktier optaget til handel på et reguleret marked er indsatsen større. Stemmerettigheder, der besiddes af en tredjemand, som man har indgået aftale med om ved samordnet brug af stemmeretten at føre en langsigtet fælles politik over for ledelsen, medregnes ved opgørelsen af flagningspligtige besiddelser, jf. [lov om kapitalmarkeder § 38, stk. 2, nr. 1](#). Fører den samordnede optræden til, at parterne opnår kontrol med målselskabet, indtræder desuden pligten til at give alle aktionærer mulighed for at sælge på identiske vilkår, jf. § 45. En ejeraftale kan altså udløse et pligtmæssigt overtagelsestilbud.

Konkurrenceklausuler mellem ejere skal holdes inden for det, der er nødvendigt og accessorisk til samarbejdet. Aftaler, der direkte eller indirekte har til formål eller til følge at begrænse konkurrencen, er forbudt efter [konkurrenceloven § 6](#) og som udgangspunkt ugyldige – det gælder også markedsdelings- eller prisvilkår, der pakkes ind i et ejersamarbejde. Er en ejer samtidig ansat, skal man desuden holde ejeraftalens klausul adskilt fra ansættelsesforholdets: [lov om ansættelsesklausuler § 1](#) gælder klausuler mellem en lønmodtager og dennes arbejdsgiver med krav om compensation og maksimale bindingsperioder, og en klausul, der reelt regulerer ansættelsen, kan ikke undslippe reglerne ved at stå i ejeraftalen.

Endelig sætter kapitalbeskyttelsen grænser for, hvad selskabet må bidrage med, når en ejer skal købes ud. Selskabet må ikke direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet, medmindre selvfinansieringsreglernes betingelser om generalforsamlingsgodkendelse, forsvarlighed, redegørelse og sædvanlige markedsvilkår er opfyldt, jf. § 206. En exit-model, der forudsætter, at selskabet betaler, skal derfor konstrueres med reglerne om egne kapitalandele og udlodning for øje – ellers kan ledelsen ikke lovligt gennemføre den.

LOV

[Konkurrenceloven § 6](#)[Lov om ansættelsesklausuler § 1](#)[Lov om kapitalmarkeder § 38, stk. 2](#)[Lov om kapitalmarkeder § 45](#)[Selskabsloven § 58a](#)[Selskabsloven § 206](#)[Selskabsloven § 367](#)

§ 8 Typiske faldgruber

Omsætningsbegrænsningen står kun i ejeraftalen. Forkøbsret, samtykkekrav og salgsforbud, der alene står i ejeraftalen, forhindrer ikke en overdragelse. Erhververen bliver ejer og indføres i ejerbogen, hvis vedtægterne ikke er til hinder for erhvervelsen, jf. [selskabsloven § 53, stk. 2](#). De øvrige ejere står tilbage med et erstatnings- eller bodskrav mod den, der solgte – ikke med kapitalandelene.

Aftale uden sanktion – en hensigtserklæring med underskrifter. Fordi § 82 afskærer den selskabsretlige virkning, er en ejeraftale uden konventionalbod, køberet eller anden aftalt følge af misligholdelse i praksis tandløs. Erstatningskrav stranded typisk på bevis for tab, og et brudt stemmeløfte kan ikke rulles tilbage – stemmen er afgivet, og beslutningen gyldig.

Prisformlen er »indre værdi« og intet andet. Bogført/indre værdi ignorerer goodwill, ordrebeholdning og indtjeningssevne og rammer typisk den udtrædende hårdt – eller den tilbageblivende, hvis selskabet er aktivtungt. Uden en gennemtænkt metode ender prisen hos en skønsmand udmeldt af retten, jf. [§ 67, stk. 3](#), og forarbejderne understreger, at tærsklen for at tilsidesætte en aftalt pris som »åbenbart urimelig« er skærpet, når parterne er erhvervsdrivende.

Bad leaver-vilkår, der straffer alt for hårdt. En klausul, der tvinger enhver udtrædende ejer til at afgive kapitalandelene til nominel værdi eller nul – uanset årsag, anciennitet og indsats – risikerer at blive lempet eller tilsidesat efter aftaleloven § 36. Bemærk også, at en overdragelse til underpris mellem ejere med interessefællesskab kan have selvstændige skattemæssige konsekvenser.

Ikke alle ejere er parter – og nye ejere tiltræder aldrig. Overdrager en ejer sine kapitalandele til sit eget holdingselskab, en ægtefælle eller en arving uden at aftalen følger med, opstår et hul præcis dér, hvor konflikten senere lander. Aftalen bør derfor gøre tiltrædelse til en betingelse for enhver overdragelse og pålægge konventionalbod for brud.

50/50 uden dødvandeløsning. Står stemmerne lige, er forslaget ikke vedtaget, jf. § 105 – selskabet kan hverken vedtage regnskab, udbytte eller strategi. Uden aftalt exit- eller shoot-out-mekanisme er alternativet en langvarig konflikt eller sag om tvangsopløsning efter § 230, der kræver forsætligt misbrug og mindst 1/10 af kapitalen bag søgsmålet.

Aftalen instruerer bestyrelsen. Klausuler om, at bestyrelsesmedlemmer skal stemme på en bestemt måde, kolliderer med, at hvervet er personligt, og at ledelsen ikke må disponere til utilbørlig fordel for enkelte ejere, jf. § 127. Ledelsesmedlemmet risikerer ansvar ved at følge instruksen – og ejeren står uden håndhævelse, hvis instruksen ikke følges.

Udbyttegaranti og udkøb, som selskabet ikke lovligt kan levere. En aftalt udbyttepolitik kan ikke sætte lovens udlovningsregler ud af kraft: generalforsamlingen kan ikke vedtage højere udbytte end foreslået eller tiltrådt af det centrale ledelsesorgan, jf. § 180, stk. 1, og selskabets køb af egne kapitalandele må kun ske inden for de frie reserver, jf. § 197. Skal selskabet finansiere et ejerskifte, gælder selvfinansieringsreglerne – og overtrædelse er bødesanktioneret.

Glemte registrering af reel ejer og af kontrolskifte. Giver ejeraftalen en person kontrol »ved hjælp af andre midler« – samordnet stemmeafgivning, vetoet, udpegningsret – skal det afspejles i registreringen af reelle ejere. Manglende registrering efter § 58 a, stk. 3, er strafbelagt med bøde, jf. § 367.

§ 9 Relaterede dokumenter

- [Direktørkontrakt](#) – Kontrakten for den registrerede direktør – uden for funktionærlovens beskyttelse, så alt skal aftales udtrykkeligt
- [Konkurrence- og kundeklausul](#) – Ansættelsesklausuler efter ansættelsesklausuloven – gyldighedsbetingelser, compensation og de klausuler der falder
- [Fortrolighedsaftale \(NDA\)](#) – Hemmeligholdelsesaftalen før forhandlinger og samarbejder – og dens samspil med forretningshemmelighedsloven
- [Samejeoverenskomst](#) – Aftalen når to eller flere ejer bolig sammen – ejerbrøk, hæftelse, exit og opløsning ved uenighed
- [Gældsbrief](#) – Skylderklæringen på skrift – simple vs. omsætningsgældsbriefe, tvangsfuldbyrdelse og familielånets krav
- [Testamente](#) – Rådighed over arven inden for tvangsarvens grænser – notartestamente, friarv og de dispositioner der holder i skifteretten
-

[Ægtepagt](#) – Aftalen om formueordningen i ægteskabet – særejeformer, gyldig tinglysning og pensionskompensation

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Aftaleloven § 36	Selskabsloven § 48 stk. 2
Selskabsloven § 58a	Selskabsloven § 67
Selskabsloven § 68	Selskabsloven § 70
Selskabsloven § 82	Selskabsloven § 230